

Motion till riksdagen 2006/07:U6

av Peter Rådberg m.fl. (mp)
med anledning av prop. 2006/07:83

Fortsatt svenskt deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att avslå regeringens begäran att utöka svensk väpnad styrka om högst 600 personer till den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att begära att regeringen kräver att den amerikanska offensiva krigföringen i Afghanistan upphör.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att krav ska ställas på FN och Nato att tydliggöra ISAF:s roll.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att om USA:s krig i Afghanistan fortsätter eller om den svenska regeringen vägrar att ställa tydliga krav gentemot FN och USA, så kräver Miljöpartiet att den svenska styrkan i Afghanistan tas hem.

Bakgrund

Afghanistan är ett av världens allra fattigaste länder. Över två decenniers inbördeskrig har söndrat ett redan tidigare utsatt land. Stor fattigdom råder och det är stor brist på mat och rent vatten. Det afghanska folkets umbäranden har berört svenska folket under en lång rad år.

Miljöpartiet de gröna anser att det har varit riktigt att sända svensk trupp med FN-mandat till Afghanistan. Vår bedömning av säkerhetsläget i landet under de senaste åren är att internationellt väpnad personal med stöd av ett FN-mandat behövs för skydd av civilbefolkningen och för uppbyggnadsar-

Fel! Okänt namn på

betet. Men detta skydd måste göras genom helhetsperspektiv som syftar till att skapa långsiktig och hållbar fred. Därför är det viktigt att respekten för mänskliga rättigheter är grundläggande hos alla internationella parter som finns i landet och ej får underordnas säkerhetsåtgärder. Fred handlar om att skapa förtroende hos lokalbefolkningen och stärka återuppbyggnaden av landet. Inte bara genom återuppbyggnad av infrastruktur och demokratiska institutioner utan också genom att återskapa förtroendet människor emellan genom bl.a. försoningsarbete och återuppbyggnad av civilsamhället.

Detta har inte fungerat eftersom säkerhetsläget har försvårat biståndsverksamhet och de militära insatserna försvårat säkerhetsläget i stället för att förbättra det. Det beror framför allt på den USA-ledda "Operation Enduring Freedom" (OEF), som bedriver ett "krig mot terrorismen", och talibangerillan i landets södra och östra delar samtidigt som FN och Nato försöker bedriva fredsbevarande verksamhet i landet i övrigt.

USA:s krigföring är problematisk på flera sätt. Dels är det svårt eller omöjligt för civilbefolkningen att särskilja FN-soldater med civila uppdrag och krigande styrkor. Risker för sammanblandning har ökat under 2006 då en "amerikanisering" av ISAF har skett. Stridande förband inom OEF har förts över till ISAF, och högsta befäl för ISAF-styrkorna är den tidigare amerikanska befälhavaren för OEF. Dessutom ser vi att ISAF och OEF samordnas alltmer.

Sammanblandning mellan ISAF och OEF

Det har gång efter gång kommit uppgifter om amerikanska övergrepp och brott mot de mänskliga rättigheterna. Om USA inte förmår hålla sig till folkrättsliga regler i sitt "krig mot terrorismen" förlorar all utländsk närvaro sin legitimitet. Det tycks oavsett detta i allt större omfattning vara rent praktiskt svårt att särskilja de Nato-ledda FN-insatserna från de amerikanska krigsinsatserna. I längden är det därför inte möjligt att genomföra FN-uppdraget samtidigt som USA bedriver krig i Afghanistan.

De amerikanska styrkornas agerande har förvärrat den nuvarande situationen, vilket har lett till att FN-styrkorna har misslyckats med målet för sitt uppdrag: att bringa säkerhet och stoppa våldet i landet. Våldsspiralen växer för var dag och kan inte i längden stoppas med mera våld. Därför ser Miljöpartiet, till skillnad från försvarsminister Mikael Odenberg, ett stort problem med regeringens proposition om utökad svensk trupp till Afghanistan. Risker för sammanblandning av ISAF-styrkan och den krigförande OEF är alltför stor.

Vi ser först och främst hotbilden för svensk personal komma från det faktum att det är mycket svårt att bedriva fredsbevarande insats när USA för krig i landet. Den svenska regeringens svar blir att skicka mer svensk trupp för att öka säkerheten. Risker är då stora att säkerheten blir ett självändamål, att vi fokuserar alltmer resurser på truppens säkerhet, skaffar mer stridsfordon, helikoptrar och till slut kommer krav på flygunderstöd. Det är inte en hållbar linje.

Den svenska regeringen bör snarast kräva att USA avslutar sina pågående offensiva krigshandlingar. Om så sker är Miljöpartiet berett att fortsätta att stödja FN-insatsen med ökade åtgärder och resurser för den civila uppbyggnaden av Afghanistan. Om USA:s krig fortsätter eller om den svenska regeringen vägrar ställa tydliga krav gentemot FN och USA för en fortsatt svensk FN-insats, anser vi att det blir svårt eller i längden omöjligt att fortsätta med svensk militär närvaro i Afghanistan.

Huvudfokus bör ligga på bistånd och inte på militära insatser

Som tidigare nämnts är den svenska truppens uppdrag att främja fred och säkerhet samt att skapa förutsättningar för återuppbyggnad och utveckling. Fred och återuppbyggnad är grundläggande för en fredlig utveckling i regionen och därför bidrar Sverige också med medel för civilt utvecklingssamarbete förutom den militära insatsen. För år 2007 ger Sverige ca 350 miljoner kronor i civilt bistånd. Samtidigt beräknas den militära insatsen för året kosta 772 miljoner kronor. Att satsa så mycket mer på den militära insatsen än på utvecklingssamarbete är inte rimligt.

Miljöpartiet anser att summan för militära insatser bör ligga i paritet med den summa som anslås för utvecklingssamarbete.

En grundförutsättning för fred är återuppbyggnad av landet och stärkande av civilsamhället samt att sociala, ekonomiska och medmänskliga åtgärder vidtas. Därför är bistånd huvudingrediensen i skapandet av fred. Huvuddelen av resurserna bör läggas där.

Nej till truppökning

Miljöpartiet kan i detta läge därför inte godkänna regeringens begäran om att utöka svensk väpnad styrka om högst 600 personer till den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan. Som tidigare nämnts är det största hotet mot svensk personal i Afghanistan inte först och främst talibanerna utan risken för sammanblandning mellan ISAF-styrkan och den amerikanska operationen OEF.

Innan tal om att skicka ytterligare svensk trupp till Afghanistan kan bli aktuell måste "amerikaniseringen" av ISAF upphöra. USA måste också upphöra med sin krigföring i landet. Det är nödvändigt om den svenska truppens närvaro i Afghanistan skall kunna utföra sitt arbete med att främja fred och säkerhet samt att skapa förutsättningar för återuppbyggnad och utveckling av det afghanska samhället.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 11 april 2007

Peter Rådberg (mp)

Bodil Ceballos (mp)

Max Andersson (mp)

Karla López (mp)

Ulf Holm (mp)